

Posudek na bakalářskou práci Jana Kopečka Současná migrace přes státní hranice České republiky, její příčiny a důsledky.

Z celého textu je zřejmé, že autor psal zvolené téma s velkým osobním zaujetím. V šesti kapitolách se snažil analyzovat stav dnešní migrace, její příčiny a důsledky. Pokud by se čtenář orientoval podle názvu, určitě by našel část věnovanou analýze migrace, stručnou pasáž věnovanou příčinám i negativním důsledkům, ale o možných pozitivních dopadech není ani zmínka. V práci jsou objasněny použité základní pojmy, ale ze samotného rozboru migrace není zřejmý vztah mezi legální, nelegální, dobrovolnou a vynucenou migrací.

V části věnované legální a nelegální migraci se pracuje s rozdílnými daty. První blok údajů se týká Evropy a světa a druhý České republiky.

V kapitole 1.4 na s.12 se asi zbytečně podrobně uvádějí jednotlivé změny v zákonech týkajících se pohybu cizinců přes hranice počínaje rokem 1965. Kapitola 3 zahrnuje dvě části, které v obsahu nejsou uvedeny. Pod č.1 je pasáž nazvaná Přeshraniční pohyb. První odstavec uvádí počty odbavených osob na hraničních přechodech, dále však operuje s počty přistěhovalců. Čerpá z podkladů Policie ČR z roku 2004, přitom ČSU publikoval údaje za rok 2006. Není doložené tvrzení, že počet přistěhovalců do ČR prudce roste. Autor se ani nezmiňuje o projektu MPSV Integrace cizinců. Poslední věta části 1, která zní " Lidí, kterým by se u nás líbilo usadit , jsou totiž jenom v Rusku nebo na Ukrajině spíše miliony než tisíce." by potřebovala doložit.

V kapitole 4.1. Ekonomické dopady nelegální migrace na s. 27, je obecná odvolávka na zjištění odborníků, týkající se nekontrolovaného soustředování migrantů v části daného města, které způsobuje postupný odliv dříve usazených **představitelů** střední třídy. Pokud to platí, přesnější by bylo příslušníků této třídy.

Pátá kapitola naznačuje opatření na omezení nelegální migrace. Text působí dojmem jako kdyby se oblast praktických kroků zanedbávala a doposud se udělalo jen málo. Z hlediska autora je uspokojivý stav jen v legislativní oblasti.

Šestá kapitola se týká azylové procedury. Možná mohla být zařazena před část 3.1, do kontextu přeshraničního a povoleného pobytu. V závěru chybí zmínka o změnách, které přinese vstup ČR do Schengenského prostoru z hlediska analyzovaného tématu.

V literatuře jsou uvedeny internetové stránky ČSU, ale v samotné práci na tento zdroj chybí odkazy.

V textu se občas vyskytnou překlepy (s. 4 část 6.1 přehle , s. 22 Česká Republika, s.32 přehle), nebo nepečlivé formulace (s.15 první řádek , druhý odstavec 3-5 řádek 6x země).

I na pozadí uvedených poznámek a hodnocení je možné konstatovat, že práce určitě splnila svůj účel a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 23. 5.2007

dr. Jan Mišovič, CSc.